

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa U. G.
przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w K.
o ochronę dóbr osobistych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 maja 2018 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]
z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt III APa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 240
(dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 września 2016 r., III APa [...] Sąd Apelacyjny [...] oddalił apelację U. G. (powódka) od wyroku Sądu Okręgowego w O. z 18 kwietnia 2016 r., V P [...] oddalającego powództwo przeciwko Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w K. (pozwany) o naprawienie szkody i zadośćuczynienie z tytułu naruszenia szeregu dóbr osobistych powódki przez pracowników pozwanego.

Oddalając apelację, Sąd drugiej instancji wyjaśnił, że z chwilą ustalenia przez Prokuraturę Rejonową w K. (to jest w 2010 r.) autorki wpisów, które w ocenie powódki znieślawiały ją, powódka uzyskała informację o osobie zobowiązanej do naprawienia szkody. Dlatego daty początku biegu terminu przedawnienia nie mógł

stanowić 24 maja 2014 r. (data wydania wyroku uchylającego ocenę okresową powódki).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniosła powódka, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi, której powódka dopatruje się w naruszeniu przepisów prawa materialnego oraz procesowego, których dopuścił się Sąd drugiej instancji. Zdaniem powódki nie ma podstaw do obciążania jej negatywnymi skutkami postępowania, wynikającymi z upływu czasu.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódki pozwany wniosł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Odnosząc się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej należy zauważyć, że w judykaturze przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi, zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby pogłębionej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że doszło do kwalifikowanego naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2013 r., III SK 19/13, LEX nr 1402642 oraz z 3 grudnia 2014 r., III PK 75/14, LEX nr 1621619), a przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi (postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, LEX nr 560577 oraz z 20 marca 2014 r., I CSK 18/14, LEX 1522063).

Powódka w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje, że nie może zostać obciążona negatywnymi skutkami upływu czasu (przedawnieniem roszczeń), gdyż postępowanie w sprawie oceny jej pracy toczyło się przez siedem lat. Zdaniem Sądu Najwyższego, powódka miała możliwość wniesienia pozwu o naruszenie dóbr osobistych, gdy - w jej ocenie - do takiego naruszenia doszło, niezależnie od postępowania w przedmiocie uchylenia

oceny okresowej wystawionej powódce przez pozwanego. Jak wyjaśniono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w zakresie podstawy powództw odnoszącej się do wpisów na temat powódki, bieg terminu przedawnienia rozpoczął się z chwilą uzyskania przez powódkę informacji o autorce tych wpisów. Natomiast w odniesieniu do stwierdzeń zawartych w ocenie okresowej, które w ocenie powódki naruszałyby jej dobra osobiste, bieg terminu przedawnienia rozpoczął się nie z chwilą uchylenia tej oceny, lecz z chwilą zapoznania się przez powódkę z jej treścią. Uchylenie oceny okresowej mogłoby jedynie rzutować na ocenę zasadności powództwa z tytułu naruszenia dóbr osobistych. W tych okolicznościach Sądy obu instancji prawidłowo przyjęły, że roszczenie powódki o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym uległo przedawnieniu, gdyż zostało zgłoszone po upływie ponad siedmiu lat od momentu powzięcia przez nią wiedzy o szkodzie i osobie, zobowiązanej do jej naprawienia. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia. Z tych też względów brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji, odstępując od obciążenia powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w kwocie powyżej 240 zł (art. 102 k.p.c.).